

Betaling af 5 Kr. pr. Maaned, i Byen vil komme til at betale for en lignende Lejlighed 13 Kr. Denne Forudsætning maa naturligvis bero paa et Skøn, men det vil formentlig ses, at det, der er gjort ved Indførelsen af Kvartergodtgørelse, er, at Værdien af Retten til at faa Bolig i Nyboder er sat til henholdsvis 144 Kr. og 96 Kr. om Aaret. Maa jeg paavise, hvad jeg mener, ved et Eksempel. En Underofficer har 100 Kr. om Maaned og Bolig i Nyboder; derfor fradrages 10 Kr. om Maaned; han har altsaa 90 Kr. i Løn og fri Bolig. Naar han ikke bor i Nyboder, faar han i Kvartergodtgørelse 12 Kr. pr. Maaned. Hans Husleje koster 22 Kr. maanedlig, hvoraf han af sin Lønning tilskyder de 10 Kr.; og saa bliver Resultatet paa den Maade, at han ogsaa har 90 Kr. i Løn og fri Bolig. Vil man overhovedet til at ophæve Fradraget af de 10 Kr. for Boligen, saa kan man naturligvis gøre det — det vil koste en Del Penge —, men saa maa man samtidig forhøje Kvartergodtgørelsen; man kan ikke blive staaende ved de Sæts, der nu findes i Lønningsloven for Underofficerer. Det ærede Medlem bad mig, om jeg vilde have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt, og det skal jeg selvfølgelig gerne.

Endelig skal jeg gøre en Bemærkning vedrørende Lønningerne. Det ærede Medlem var kommet til det Resultat, at Gennemførelsen af det under mit Replikskifte med det ærede Medlem nævnte Kommissionens forslag kun vilde medføre en Merudgift for Statskassen paa 42,000 Kr. Jeg satte det til 67,000 Kr. Det af mig anførte Beløb er selvfølgelig rigtigt. Hvori det ærede Medlems Fejlregning bestaar, skal jeg ikke nærmere paavise, fordi det ikke for Øjeblikket har nogen reel Betydning; thi hvor hensigtsmæssigt det end kunde være at gennemføre en rationel Ordning af Lønforholdene, saa maa jeg fremdeles fastholde, at det nuværende Tidspunkt ikke er heldigt. Jeg nævnede, da jeg sidst havde Ordet, een Grund, nemlig den status quo, der er etableret for Militærudgifterne, saa længe Forsvarskommissionen arbejder. Jeg skal tilføje en Grund til, det er den, at Resultatet af Forsvarskommissionens Arbejde maa blandt andet blive en ny Søværnslov, og i denne Lov kan man være overbevist om, at Antallet paa de faste Arbejdere, som her er Tale om, vil blive et helt andet end det, som findes i den nugældende Søværnslov af 1880. Den Vej, jeg agter at gaa, er, som jeg har udtalt, om muligt at indføre

Reformer af rent midlertidig Karakter. Min Tanke gaar fremdeles i den Retning at søge det paa Finanslovsforslaget § 26, VII., under Finansministeriet opførte 20 Øres Tillæg pr. Arbejdsdag forhøjet til 30—35 Øre. Det ærede Medlem anførte, at en saadan Ordning vilde foranledige en Nedgang i Stedet for en Opgang. Det er for saa vidt rigtigt, men jeg skal imidlertid bemærke, at en fornuftig Ordning af Sagen selvfølgelig maa medføre en Tilføjelse til Anmærkningen angaaende det nuværende 20 Øres Tillæg, saaledes at den paatænkte Forhøjelse til 30—35 Øre ikke heller tages i Betragtning ved Beregning af et ved særlig Lov bevilget midlertidigt Lønningstillæg. Naar det gøres, vil Tillæget absolut bevirke en Forhøjelse i Lønningen. Jeg skal ikke indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg fik ikke Lejlighed til at høre nogle Bemærkninger af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som han i Gaar Eftermiddags rettede til mine Udtalelser til ham, ligesom Fortrykket endnu ikke er omdelt. I dette Tilfælde er det mig imidlertid aldeles ligegyldigt, thi jeg ved, at det, jeg fremførte over for det ærede Medlem, er der intet at sige til og intet at svare paa. Det ærede Medlem stod frem her og omtalte nogle Udtalelser af mig om Ligningskommissionens Paaligning i Esbjerg; disse Udtalelser beroede paa min Uvidenhed, sagde han, thi Kommissionen var bunden af en Skattevedtægt, som var foreskrevet den af et Flertal, bestaaende af Højre og Venstre i 1899. Den Ligning, som nu lagdes, derunder ogsaa Paaligningen af 6 Kr. 54 Øre for de allerlaveste Skatteydere, var ikke den socialdemokratiske Ligningskommissions Værk, men denne var bunden ved en Vedtægt, som det tidligere Flertal havde efterladt sig. Jeg paaviste, at denne Udtalelse af det ærede Medlem var fuldstændig Fabel. Vedtægten indeholder intet som helst derom og binder ikke Ligningskommissionen til noget som helst. Vedtægten siger alene, at fra enhver Indtægt skal der efter Ligningskommissionens Skøn drages et vist Beløb; hvor stort dette skal være, ligger aldeles i Ligningskommissionens Haand. Og Vedtægten siger dernæst, at for hver enkelt Skatteyder skal der ansættes en Skat, som skal udtrykkes i et vist Antal Portioner, hvilket Antal Portioner der skal tillægges den enkelte Skatteyder, lig-